

Schorsing

1. Loop van de procedure

Partijen worden hierna genoemd appelland en de stichting.

Bij beroepschrift van 11 december 2006, door de Commissie ontvangen op 13 december 2006 en aangevuld bij schrijven van 21 december 2006, is appelland in beroep gekomen tegen het schorsingsbesluit van de stichting van 30 november 2006, welk besluit uitvoeriger schriftelijk bevestigd is bij aangetekend schrijven van 6 december 2006.

De Commissie heeft op 27 december 2006 van appelland een hersteld beroepschrift ontvangen, gedateerd 21 december 2006.

De stichting heeft een verweerschrift ingediend, gedateerd 16 januari 2007.

Hierop is namens appelland gereageerd bij fax van zijn advocaat van 9 februari 2007.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van 9 februari 2007, alwaar zijn verschenen voor de stichting dhr. .... en mr. ....

Appelland en zijn advocaat zijn met voorafgaande kennisgeving niet verschenen en hebben bij die kennisgeving afstand gedaan van hun recht te verschijnen.

2. De feiten

2.1 Appelland is met ingang van 25 september 2006 bij de stichting benoemd in de functie van leraar op de locatie .... School voor S.O. en V.S.O. Z.M.O.K. te ..... Deze school bevindt zich op het terrein van de justitiële inrichting .....

2.2 Na de benoeming van appelland is op 23 oktober 2006 de uitslag van een door het Bureau Integriteit en Veiligheid van het ministerie van justitie ingesteld antecedentenonderzoek bekend geworden bij de directeur van de justitiële inrichting De Doggershoek en bij de stichting. Uit de uitslag, die als bijlage bij het verweerschrift van de stichting is gevoegd, blijkt dat appelland in 2005 en 2006 voor rijden onder invloed van alcohol geldboetes van respectievelijk € 390,- en € 300,- heeft moeten betalen. De directeur van de justitiële inrichting .... heeft na een gesprek met de stichting en appelland op of omstreeks 30 november 2006 besloten dat appelland in verband met de uitslag van het antecedentenonderzoek niet meer tot het terrein van de inrichting wordt toegelaten. Daardoor is het voor appelland onmogelijk de school te betreden en les te geven.

2.3 De stichting heeft hierop appelland bericht dat hij op grond van het bepaalde in artikel 3.14, eerste lid, van de Collectieve Arbeidsovereenkomst voor het primair onderwijs (CAO-PO) geschorst is.

3. Het bestreden besluit, het beroep en het verweer

3.1 Het bestreden besluit houdt in dat de stichting appelland op grond van artikel 3.14, eerste lid van de CAO-PO schorst.

3.2 Het beroep strekt tot gegrondverklaring daarvan. Daartoe heeft appelland aangevoerd dat hem meegedeeld was dat een antecedentenonderzoek zou plaatsvinden, maar dat hij zich er niet van bewust geweest is dat boetes wegens rijden onder invloed van alcohol een rol zouden kunnen spelen. Daarom heeft hij deze boetes ook niet in het gesprek met de directeur genoemd. De schorsing is een te zware maatregel afgezet tegen het verzuim de boetes te melden. Voorts voert appelland aan dat de brief van 30 november 2006 waarin de schorsing vermeld staat niet kan gelden als een mededeling in de zin van artikel 3.14, van de CAO-PO. De schorsing is in strijd met artikel 3.14, tweede lid, van de CAO-PO niet binnen de termijn van 3 dagen bevestigd, immers pas bij brief van 6 december 2006. In het gesprek van 30 november 2006 tussen de directeur en appelland is geen sprake geweest van een voornemen, waarop appelland zijn zienswijze heeft mogen geven. Appelland heeft verder in strijd met artikel 3.18 van de CAO-PO geen verslag van het gesprek van 30 november 2006 ontvangen. Voorts kan appelland les geven aan andere instellingen dan Het Dok.

3.3 De stichting bestrijdt de vordering gemotiveerd. De stichting heeft (desgevraagd) verklaard dat de reden van de schorsing enkel gelegen is in het feit dat appelland niet meer toegelaten wordt tot het terrein van de inrichting en dat de schorsing een ordemaatregel en een financiële maatregel is. Schorsing van appelland brengt immers mee dat in zijn plaats een vervanger aangesteld kan worden, die bekostigd wordt vanuit het Vervangingsfonds. Appelland kan niet bij andere locaties van de stichting ingezet worden, omdat hij de verplichte lesbevoegdheid (nog) niet heeft en bij een locatie op het terrein van een andere justitiële inrichting zich hetzelfde probleem voordoet.

4. De beoordeling

4.1 Ingevolge artikel 3.14, eerste lid van de CAO-PO kan een werkgever de werknemer schorsen, indien dit gelet op het belang van de instelling dringend noodzakelijk is. De Commissie dient derhalve allereerst na te gaan of er in casu voor de stichting een dringend noodzakelijk belang bestond appellant te schorsen. De Commissie stelt vast dat in confesso is dat appellant niet toegelaten wordt tot het terrein van de justitiële inrichting. Daardoor heeft appellant geen toegang tot de school.

4.2 Waar de stichting heeft gesteld dat de reden van het besluit tot schorsing en dus het dringend noodzakelijk belang tot schorsing gelegen is in het waarborgen van de orde op de school, kan de Commissie de stichting niet volgen. Immers, uit de processtukken blijkt niet dat door de aanwezigheid van appellant op school de goede orde of een goed pedagogisch klimaat geschaad wordt. Verder had appellant op 30 november 2006 geen toegang tot de school en derhalve was de goede orde en een goed pedagogisch klimaat binnen de school ook om die reden niet in het geding.

4.3 De Commissie wijst erop dat in de CAO-PO deze schorsing blijkens het opschrift boven artikel 3.13 van de CAO-PO bedoeld is als ordemaatregel. De Commissie sluit niet uit dat in bijzondere gevallen andere overwegingen dan de verstoring van de goede orde of een goed pedagogisch klimaat binnen de school door de aanwezigheid van een bepaalde werknemer aan een besluit tot schorsing van een werknemer ten grondslag gelegd kunnen worden. Een dergelijk bijzonder geval doet zich hier echter niet voor. De door de stichting aangevoerde reden dat door de schorsing bekostiging van vervanging vanuit het Vervangingsfonds mogelijk wordt, acht de Commissie in het onderhavige geval niet een zo dringend noodzakelijk belang voor de stichting dat dat de schorsing rechtvaardigt.

4.4 De Commissie stelt op grond van het bovenstaande vast dat voor de stichting in het onderhavige geval geen dringende noodzaak als bedoeld in artikel 3.14, eerste lid, van de CAO-PO bestond bij schorsing van appellant. Het beroep van appellant tegen het besluit van de stichting van 30 november 2006 is daarom gegrond. Gelet hierop behoeven de overige door appellant aangevoerde gronden geen bespreking.

5. De beslissing

De Commissie verklaart het beroep van appellant gegrond.

Deze beslissing is gewezen te Utrecht op 9 februari 2007 door mr. E.S.M.Weterings-Zeegers, voorzitter, mr. R.A.C. van Rossum, mr. A.Schellart en mr. L.P. Bosma, leden, in tegenwoordigheid van G.H.Gerritsen, secretaris.

In verband met de oververtegenwoordiging van de leden gekozen door het onderwijspersoneel, heeft mr. Bosma zich van stemming onthouden.